

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **P. S.**
bytem X
zastoupený Mgr. Alenou Řendřovskou, advokátkou
se sídlem Revoluční 763/15, Praha1 – Staré Město

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1 – Nové Město

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2022, č. j. MD-17008/2022-160/3,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobci bylo rozhodnutím Magistrátu hl. n. Prahy (dále „prvostupňový správní orgán“) ze dne 23. 1. 2020, č. j. MHMP 140348/2020, vráceno řidičské oprávnění skupiny AM, B1 a B.

Rozhodnutím ze dne 9. 2. 2022, č. j. MHMP 244621/2022, prvostupňový správní orgán rozhodl o obnově tohoto řízení z moci úřední, jelikož žalobce získal zkoušku odborné způsobilosti v rozporu se zákonem (podvodem). Žalovaný v záhlaví tohoto rozsudku uvedeným rozhodnutím (žalobou napadené rozhodnutí) odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, jímž bylo obnoveno řízení, potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného žalobce podal nyní posuzovanou žalobu.

2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Citovaným rozhodnutím ze dne 23. 1. 2020 prvoinstanční správní orgán vrátil žalobci řidičské oprávnění skupiny AM, B1 a B. Prvoinstanční správní orgán rozhodl na základě záznamu o složení zkoušky z odborné způsobilosti ze dne 9. 1. 2020, který žalobce předložil. Policie České republiky následně dne 22. 6. 2021 podala podnět správnímu orgánu k zahájení obnovy řízení o vydání řidičského oprávnění žalobce, protože zjistila, že žalobce získal záznam o zkouškách z odborné způsobilosti ze dne 9. 1. 2020 v rozporu s právními předpisy. Součástí podnětu byl protokol o výsledku žalobce a videodokumentace testu.
4. Prvostupňový správní orgán vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí podáním ze dne 19. 8. 2021, č. j. MHMP 1281145/2021. Žalobce této možnosti využil dne 31. 8. 2021 a do protokolu o seznámení s podklady ze stejného dne, č. j. MHMP 1357319/2021, uvedl, že se seznámil s kompletní spisovou dokumentací, včetně kamerového záznamu, a pomocí mobilního telefonu si pořídil fotokopie. Žalobce se následně dne 7. 9. 2021 písemně vyjádřil k obnově řízení. Prvostupňový správní orgán vydal dne 14. 9. 2021 rozhodnutí o nařízení obnovy řízení č. j. MHMP 1441743/2021, kterým rozhodl o obnově řízení ve věci vrácení řidičského oprávnění, které žalobce pozbyl v důsledku dosažení 12 bodů. Žalobce se odvolal a žalovaný toto rozhodnutí zrušil, protože správní orgán nevypořádal námitky žalobce. Prvostupňový správní orgán následně vydal již výše citované rozhodnutí ze dne 9. 2. 2022, kterým řízení obnovil. Žalobce se opět odvolal.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že prvostupňový správní orgán řízení obnovil na základě podnětu Policie České republiky a pořízeného kamerového záznamu. Podnět byl podkladem rozhodnutí, na jehož základě se prvostupňový správní orgán rozhodl zahájit řízení o obnově z moci úřední. Klíčovým důkazem byl kamerový záznam. Správní orgán sice nehodnotil výpis ze systému eTesty, tento nedostatek však nezpůsobil nezákonnost prvostupňového rozhodnutí, protože výpis pouze prokázal, že žalobce vykonal test na 47 bodů z možných 50, nevypovídal nic o tom, zdali jej žalobce vypracoval samostatně.
6. Žalovaný neshledal důvod pro nařízení ústního jednání za účelem dokazování. Skutkový stav byl zjištěn nad důvodnou pochybnost pomocí podnětu Policie České republiky a kamerového záznamu. Správní orgán nemusel provést žalobcem navržené důkazy. Je podstatné, že žalobce měl možnost se s podklady seznámit a vyjádřit se k nim. Prvostupňový správní orgán nebyl povinen před vydáním nového prvostupňového rozhodnutí opět seznámit žalobce s podklady pro vydání rozhodnutí, neboť důvod zrušení prvního rozhodnutí správního orgánu o obnově řízení nespočíval v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, ale v nepřezkoumatelnosti.
7. Žalovaný podotkl, že předmět sporu spočíval v posouzení, zdali byl kamerový záznam získán a proveden v souladu s právními předpisy. Žalovaný měl za to, že šlo o zákonný důkaz, neboť k jeho pořízení dal souhlas státní zástupce a týkal se úmyslného protiprávního

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

jednání žalobce (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1. 9. 2020, sp. zn. 7 Tdo 865/2020). Žalobce nebyl zkrácen na právu na soukromí, protože kamerový záznam sloužil pro účely neveřejného správního řízení a k ochraně veřejného zájmu na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Žalobce pozbyl své řidičské oprávnění kvůli dosažení 12 bodů, pročez bylo nutné trvat na řádném výkonu zkoušky odborné způsobilosti.

8. Žalovaný neuvěřil tvrzení žalobce, že mu zkušební komisař test pouze kontroloval a neradil mu. Kamerový záznam zachytil čilou slovní i neverbální komunikaci žalobce se zkušebním komisařem v čase 9:44:01 hodin do 9:46:27 hodin, která dokládá nedovolené poradenství. Ze záznamu nevyplývá žádné jiné rozumné vysvětlení.
9. Dle žalovaného byly splněny všechny podmínky pro obnovu řízení, protože žalobce získal záznam o zkouškách z odborné způsobilosti podvodem, pročez bylo ve veřejném zájmu, aby žalobci nebylo vráceno řidičské oprávnění. Záznam o zkouškách z odborné způsobilosti není správním rozhodnutím, nebo osvědčením, ale jednostranným úkonem zkušební komisaře, který popisuje, zdali uchazeč uspěl při zkoušce odborné způsobilosti. Z tohoto důvodu mu nesvědčí presumpce správnosti, tudíž správní orgán nemusel vyčkávat na zrušení tohoto dokladu. Žalovaný dodal, že správní orgán může přezkoumat správnost záznamu o zkouškách odborné způsobilosti, má-li o ní pochybnosti.
10. Žalovaný proto vydal napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

11. **Žalobce** v žalobě vznesl šest námitek. Soud tyto pro přehled jejich vypořádání očísluje.
12. **1)** Správní orgán po zrušení svého rozhodnutí vydal nové prvostupňové rozhodnutí, aniž by dal žalobci najevo, že bude rozhodovat a umožnil mu seznámit se s podklady rozhodnutí. Žalobce proto neměl jak zjistit, zdali správní orgán doplnil podklady pro vydání rozhodnutí, a nemohl navrhnout důkazy.
13. **2)** Žalovaný se nedržel předmětu obnovy řízení, nezjišťoval, zda se některý z důkazů ukázal být nepravdivý, pouze hodnotil průběh testu. Žalovaný měl provádět dokazování za účelem zjištění, zda je některý provedený důkaz nepravdivý, nemohl se obsáhle zabývat způsobem výkonu testu (přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, sp. zn. 2 As 170/2015). V případě kladného závěru měl posoudit, zdali tato okolnost odůvodňuje jiné řešení předmětu původního řízení a zdali obnovu vyžaduje veřejný zájem. Žalovaný nevysvětlil, v čem spatřoval naplnění zákonných podmínek obnovy řízení. Pokud by způsob vykonání testu mohl být předmětem řízení o obnově řízení, pak by žalovaný musel prokázat, že komisař žalobci radil, žalobce jeho rady poslechl a upravil test a tato skutečnost vedla k dosažení dostačujícího počtu bodů, které by žalobce jinak nezískal. Nic takového žalovaný neprokázal.
14. **3)** Kamerový záznam je nepřipustným důkazem, protože je výstupem sledování osob v trestním řízení a zasahuje do soukromí žalobce. Nejvyšší soud připouští takto nařízené sledování v řízení o závažnějším trestném činu, než pro který bylo nařízeno. Tento důkaz není přípustný v řízení o přestupku, natož pak v řízení o obnově.
15. **4)** Žalovaný hodnotil podnět Policie České republiky nepřipustně jako důkaz, protože jeho závěry neměly oporu v žádném jiném podkladu založeném ve spise. Z kamerového záznamu nelze zjistit nic konkrétního o průběhu testu. Skutečnost, že zkušební komisař stál po boku

žalobce, neznamená, že mu kontroloval a opravoval test. Samotné povědomí žalovaného o podvádění v jiných případech neodůvodňuje závěr, že žalobce se dopustil stejného jednání.

16. 5) Žalovaný měl nařídit ústní jednání k provedení výsledků navržených svědků. Žalovaný nedoplnil dokazování, protože považoval důkazy za nadbytečné. Jednalo se však o důkazy, které se přímo týkaly skládání testu. Předmět napadeného rozhodnutí spočíval právě v posouzení, zdali žalobce vykonal test samostatně. Žalovaný hodnotil pouze důkazy v neprospěch žalobce (kamerový záznam) a nehodnotil výsledky eTestu svědčící žalobci. I kdyby žalobce připustil, že mu zkušební komisař radil, nebylo nijak prokázáno, že jeho rady vyslyšel.
17. 6) Doklad o odborné způsobilosti je osvědčením dle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, pročez se na něj hledí jako na správný, dokud není zákonem předepsaným způsobem zrušen orgánem, který jej vydal, a to postupem dle § 156 odst. 2 správního řádu. Doklad je také veřejnou listinou, jejíž pravost může být vyvrácena důkazem opaku, k čemuž nedošlo.
18. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplnil, že rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 170/2015 se týká odebrání vysokoškolského diplomu, který je osvědčením, zatímco záznam o odborné způsobilosti osvědčením není.

III. Posouzení žaloby

19. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobce i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný sice navrhl provedení důkazů, avšak to samo o sobě neznamená nesouhlas s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Všechny důkazní prostředky, jež žalovaný ve vyjádření k žalobě označil jako „důkaz“ jsou součástí předloženého správního spisu. Tím se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
20. Městský soud v Praze na úvod předesílá, že zcela totožnou věcí s téměř shodně vznesenými námitkami se již zabýval ve svém rozsudek ze dne 24. 10. 2023, č. j. 14 A 65/2022-38, ve kterém dospěl k závěru, že vznesené námitky nejsou důvodné a žalobu zamítl. Žalobce, přestože je zastoupen stejnou zástupkyní jako žalobce ve věci 14. senátu, na tento rozsudek nijak nereagoval a v daném rozsudku učiněné závěry nijak nespороval. Pátý senát rozhodující nyní projednávanou věc neshledal žádný důvod se od závěrů vyslovených v rozsudku 14. senátu odklonit, proto z daného rozsudku při svém přezkumu vycházel.
21. Ad 1) Žalobce namítal, že prvostupňový správní orgán po zrušení svého rozhodnutí vydal nové rozhodnutí, aniž by dal žalobci najevo, že bude rozhodovat a umožnil mu seznámit se s podklady rozhodnutí.
22. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu platí, že *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

23. Ze správního spisu plyne (rekapitulované v bodě [4] tohoto rozsudku), že prvostupňový správní orgán vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí podáním ze dne 19. 8. 2021, č. j. MHMP 1281145/2021. Žalobce této možnosti využil dne 31. 8. 2021 a do protokolu o seznámení s podklady uvedl, že se seznámil s kompletní spisovou dokumentací, včetně kamerového záznamu, a pomocí mobilního telefonu si pořídil fotokopie. Žalobce poté zaslal prvostupňovému správnímu orgánu své námítky. Prvostupňový správní orgán rozhodl o obnově řízení, ale žalovaný toto rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nevypořádání námitek žalobce. Prvostupňový správní orgán vydal prvostupňové rozhodnutí, aniž žalobce znovu vyrozuměl o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí.
24. Dle městského soudu prvostupňový správní orgán nepostupoval nezákonně. Pravidla pro vedení řízení nejsou samoúčelná, ale sledují určitý cíl. Tímto cílem je v případě povinnosti správního orgánu vyrozumět účastníka řízení před vydáním meritorního rozhodnutí o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí dle § 36 odst. 3 věty první správního řádu předejít překvapivosti správního rozhodnutí a umožnit řádné uplatnění práva účastníka vyjádřit se k podkladům a navrhnout důkazy. Prvostupňový správní orgán neochudil žalobce o tuto možnost, neboť ho vyzval k seznámení s podklady a žalobce se s podklady seznámil. Skutečnost, že žalovaný zrušil rozhodnutí, s jehož podklady se žalobce seznámil, sama o sobě neznamená, že správní orgán musí znovu žalobce vyrozumět o možnosti seznámit se s podklady nového rozhodnutí. Žalovaný zrušil rozhodnutí o obnově pro nevypořádání námitek žalobce, nikoli z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Soud ověřil, že podklady pro vydání nového rozhodnutí byly totožné s podklady pro vydání dřívějšího zrušeného rozhodnutí, s nimiž byl žalobce obeznámen. Opětovné vyrozumění žalobce by za této situace neplnilo žádný rozumný účel, pouze by zbytečně prodlužovalo správní řízení.
25. Shodný výklad zastává Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 9. 2020, č. j. 4 As 346/2018-26, bod [13], uvedl, že „*aplikace § 36 odst. 3 s. ř. tak jistě obecně nelze po postupu podle § 90 odst. 1 písm. b) s. ř. vyloučit, ovšem vždy je třeba přihlížet k důvodům vedoucím k nutnosti „nového projednání“ věci. Je-li takovým důvodem vada spočívající pouze v nedostatečnosti výroku rozhodnutí, nikoli např. typicky vada spočívající v nedostatečném zjištění skutkového stavu, nebude za situace, kdy byl účastník řízení se všemi relevantními podklady pro vydání rozhodnutí již předtím jednou seznámen, postup podle § 36 odst. 3 s. ř. na místě, a to pro svoji nadbytečnost, potažmo nehošpodárnost.*“
26. Prvostupňový správní orgán šetřil právo žalobce na seznámení se s podklady prvostupňového rozhodnutí, neboť mu umožnil obeznámit se s podklady zrušeného rozhodnutí o obnově řízení. Tyto podklady nebyly následně doplněny, protože první rozhodnutí o obnově řízení bylo zrušeno pro nevypořádání námitek žalobce, nikoli pro neúplné zjištění skutkového stavu. Podklady obou prvostupňových rozhodnutí byly totožné, pročez nebylo nutné žalobce opětovně vyzývat k seznámení s nimi.
27. **Ad 2)** Žalobce měl za to, že se žalovaný nedržel předmětu obnovy řízení, tj. nezjišťoval, zda se některý z důkazů ukázal být nepravdivý, pouze hodnotil průběh testu. Žalobce namítal, že žalovaný nevysvětlil, v čem spatřoval naplnění zákonných podmínek obnovy řízení.
28. Podle § 100 odst. 3 správního řádu platí, že *ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním*

stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.

29. Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu platí, že řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.
30. Žalovaný při nařízení obnovy řízení ve věci vrácení řidičského oprávnění především posuzoval hodnověrnost nezbytného podkladu pro vyhovění žádosti žalobce, a to záznamu o zkouškách z odborné způsobilosti. Hodnověrnost jakékoli písemnosti se posuzuje nejen s ohledem na její formální náležitosti, ale také zdali zaznamenává to, co se doopravdy stalo. Žalovaný na základě kamerového záznamu dospěl k závěru, že žalobci radil v průběhu zkoušky zkušební komisař. Žalovaný proto nepovažoval záznam o zkouškách z odborné způsobilosti za podklad spolehlivě dokládající zákonem požadovanou odbornost žalobce pro jízdu na pozemních komunikacích. Jinými slovy, závěr, že žalobce splnil podmínky odborné způsobilosti k získání řidičského oprávnění, uvedený v záznamu o zkouškách z odborné způsobilosti byl nepravdivý, protože z kamerového záznamu vyplynulo, že žalobce test nesložil sám. Žalovaný dodržel předmět řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.
31. Městský soud dodává, že je v zásadě na žalovaném, jakým způsobem vysvětlí splnění zákonných podmínek pro obnovu řízení. Nejpráhlednější způsob spočívá ve vyložení podmínek obnovy a v následném podřazení zjištěných skutečností pod tyto podmínky. Avšak splnění podmínek může také vyplývat nepřímě z odůvodnění rozhodnutí. Tak je tomu právě v nynějším případě. Žalovaný řešil nepravdivost záznamu o zkouškách z odborné způsobilosti (první podmínka obnovy) a vysvětlil, že žalobce neměl nárok na vrácení řidičského oprávnění, neboť nezískal odbornou způsobilost v souladu se zákonem (druhá podmínka obnovy). Dle žalovaného spočíval veřejný zájem (třetí podmínka obnovy) v zajištění, aby se provozu na pozemních komunikacích účastnily pouze osoby odborně způsobilé k řízení motorových vozidel.
32. **Ad 3)** Žalobce považoval kamerový záznam za nepřijatelný důkaz, protože je výstupem sledování osob v trestním řízení a zasahuje do soukromí žalobce.
33. Podle § 51 odst. 1 správního řádu platí, že *k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.*
34. To znamená, že důkazním prostředkem může být cokoli, co je způsobilé doložit stav věci, bylo-li to získáno v souladu s právními předpisy. Prostředkem vypovídajícím o průběhu odborné zkoušky řidiče může být kamerový záznam ze zkoušky pořízený při sledování osob, pokud dal státní zástupce podle § 158d odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, písemný souhlas se sledováním, při němž měl být tento záznam pořízen.
35. Z podnětu Policie České republiky k zahájení obnovy řízení o vydání řidičského průkazu vyplývá, že policejní orgán sledoval prostor zkušební místnosti č. 21 sloužící k přezkušování žadatelů o řidičská oprávnění na základě povolení státního zástupce. Kamerový záznam byl pořízen v souladu s § 158d odst. 2 trestního řádu, protože byl přípustným důkazním prostředkem v řízení o obnově řízení.

36. Na tomto závěru nic nemění § 158d odst. 10 trestního řádu, jehož výkladem se zabýval Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 1. 9. 2020, sp. zn. 7 Tdo 865/2020, a dle kterého lze záznam pořízený při sledování a připojený protokol použít jako důkaz v jiné trestní věci, než je ta, v níž bylo sledování za podmínek uvedených v odstavci 2 provedeno, jen tehdy, je-li i v této věci vedeno řízení o úmyslném trestném činu nebo souhlasí-li s tím osoba, do jejíž práv a svobod bylo sledováním zasahováno. Toto pravidlo upravuje nakládání se záznamem pořízeným při sledování osob v rámci trestního řízení a výslovně řeší střet práva na soukromí osoby zachycené na záznamu se zájmem na dosažení účelu trestního řízení dle § 1 odst. 1 trestního řádu. Zásah do soukromí je přípustný, pokud je záznam použit v jiném řízení o úmyslném trestném činu, nebo pokud s použitím souhlasí osoba, jejíž soukromí je zasaženo. Řečeno jinak, ustanovení § 158d odst. 10 trestního řádu umožňuje použít záznam ve věci, pro niž nebylo pořízení záznamu povoleno, ale která je stejně závažná jako původní věc, a k jejímuž objasnění má záznam napomoci.
37. V nyní posuzovaném případě je podstatné, že záznam byl přípustný, neboť byl pořízen postupem odpovídajícím trestnímu řádu. Při posuzování přípustnosti důkazního prostředku ve správním řízení nelze mechanicky aplikovat ustanovení trestního řádu omezující použití určitého důkazního prostředku pouze na trestní řízení o úmyslném trestném činu. Takový výklad by nedůvodně zúžil okruh myslitelných důkazních prostředků ve správním řízení podle § 51 odst. 1 správního řádu a ztížil by zjišťování stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Navíc samotný trestní řád omezuje užití záznamu jen na „v jiné trestní věci“. Toto omezení tak nedopadá na jakákoliv jiná řízení.
38. Obdobně již i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 6. 2015, č. j. 1 As 168/2014-27, uvedl, že „možnost využití důkazů získaných v trestním řízení i v řízení vedeném správním orgánem ostatně připustil Nejvyšší správní soud i ve svých rozsudcích ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007 - 119, a ze dne 22. 7. 2009, č. j. 1 Afs 19/2009 - 57. Přesto, že se uvedené rozsudky vztahují k řízení daňovému a k odlišné skutkové situaci, přisvědčují závěru, že obecně je možné ve správním řízení použít jako podklad rozhodnutí i důkazy získané v souladu se zákonem v řízení trestním.“ (srov. i rozsudek kasačního soudu ze dne 27. 8. 2014, č. j. 1 As 97/2014-39).
39. Městský soud má za to, že použití kamerového záznamu v řízení o obnově řízení o vydání řidičského průkazu neporušilo soukromí žalobce. Záznam žalobce nezachytil při žádné soukromé činnosti. Žalobce byl na záznamu zachycen při skládání odborné zkoušky v místnosti č. 21 v Městském úřadu Varnsdorf. Žalobci svědčila ochrana jeho podoby a projevu, intenzita zásahu do soukromí je však velmi nízká. Zájem žalobce se střetl s veřejným zájmem na zajištění odborné způsobilosti účastníků silničního provozu. Kamerový záznam sloužil k prokázání nepravdivosti záznamu o zkouškách z odborné způsobilosti a měl odůvodnit obnovu řízení o vydání řidičského oprávnění žalobci s cílem rozhodnout o nevrácení řidičského oprávnění žalobci (vhodnost zásahu). Žalovaný nemohl cíle dosáhnout jinými prostředky, např. výpovědí svědků, protože jak uvedla Policie České republiky v podnětu, většina žadatelů (svědků) při výpovědi nepřiznala, že jim komisaři radili, a to až do okamžiku, než jim byl přehrán kamerový záznam (potřebnost zásahu). Správní orgán obdržel kamerový záznam přímo od Policie České republiky, nikde ho nezveřejnil a užil jej výlučně pro posouzení zákonných podmínek obnovy řízení. Zásah do soukromí žalobce byl nepatrný a odůvodněný silným legitimním zájmem na dodržování zákonnosti zkoušek z odborné způsobilosti, a tedy v důsledku bezpečnosti silničního provozu.
40. Kamerový záznam tak byl přípustným důkazním prostředkem.

41. **Ad 4)** Dle žalobce hodnotil žalovaný podnět Policie České republiky nepřipustně jako důkaz, protože jeho závěry neměly oporu v žádném jiném podkladu založeném ve spise. Z kamerového záznamu nelze zjistit nic konkrétního o průběhu testu.
42. Podnět Policie České republiky sloužil žalovanému výhradně k posouzení, zdali z moci úřední zahájí řízení o obnově řízení. Součástí podnětu byl protokol o výpovědi žalobce a také CD obsahující kamerový záznam. Právě kamerový záznam byl rozhodným důkazním prostředkem, ze kterého žalovaný dovodil nepravdivost záznamu o zkouškách z odborné způsobilosti.
43. Žalovaný na str. 8 a 9 napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce přišel na své místo v čase 9:28:07, následně proběhla příprava včetně zkušebního testu pro ovládání aplikace, poté žalobce spustil test v čase 9:32:39 a vyplňoval ho samostatně až do času 9:44:01, kdy k němu přistoupil zkušební komisař a ukázal mu, aby klikl na levý horní roh obrazovky, čímž spustil nový test. Následně komisař posunky ruky radí žalobci. Žalobce pokračoval v „proklikávání“ otázek za kontroly zkušebního komisaře až do času 9:46:27.
44. Dle mínění soudu lze výše popsany skutkový děj rozumně vyložit přesně tak, jak to činí žalovaný. V protokolu o přidělení čísla testu je uvedeno, že před zahájením zkoušky má žadatel zadat číslo testu do rámečku na obrazovce, seznámit se pomocí cvičného testu s ovládáním programu, po skončení cvičného testu postupovat dle pokynů uvedených na obrazovce, vyplnit test, podepsat protokol a odevzdat jej zkoušejícímu. Žalobce byl obeznámen s průběhem teoretické části zkoušky odborné způsobilosti, kterou měl vykonat samostatně. Komisař mohl do průběhu zkoušky zasáhnout pouze v případě podvádění některého z žadatelů, nebo kvůli technické závadě bránící řádnému průběhu zkoušky.
45. Ze správního spisu ani z tvrzení žalobce nevyplývá, že by se při zkoušce potýkal s technickou závadou vyžadující zásah komisaře. Žalobce podstoupil cvičný test, pročez byl obeznámen s fungováním testu. Nemluvě o tom, že tento druh elektronického testu není nijak složitý a spočívá v zaškrtování odpovědí, přechodu na další otázky, a automatickém vyhodnocení testu. Uchazeč skládá celý test pomocí kurzoru nebo odpovídajících kláves na klávesnici. Jde o běžné uživatelské úkony při práci s počítačem. Nebyl žádný důvod, aby žalobce spustil na pokyn zkušebního komisaře nový test a pokračoval v jeho vyplňování za několikaminutové přítomnosti komisaře. Za tohoto stavu nemohla být gestikulace komisaře ničím jiným než poskytováním pomoci žalobci. Výsledek testu proto hodnověrně nedoložil, že žalobce měl zákonem požadované teoretické znalosti k řízení motorového vozidla na pozemních komunikacích.
46. Městský soud uzavírá, že důkazem pro povolení obnovy řízení byl kamerový záznam, nikoli podnět Policie České republiky. Kamerový záznam doložil, že žalobce neskládal test sám, ale za pomoci zkušebního komisaře.
47. **Ad 5)** Žalobce požadoval po žalovaném nařízení ústního jednání k provedení výsledků navržených svědků. Žalovaný přesto nedoplnil dokazování, protože považoval důkazy za nadbytečné.
48. Městský soud uvádí, že žalovaný není povinen provést důkaz, pokud určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení byl důkaz navržen, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností ověřeno nebo vyvráceno (nález Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01).

49. Kamerový záznam nepřipouští odlišný výklad, nezakládá důvodnou pochybnost o skutkovém stavu, kterou by bylo nutné rozptýlit dalšími důkazy. Žalovaný proto nemusel vyslýchat ostatní účastníky zkoušky. Jednalo se o nadbytečný důkaz.
50. Žalovaný nehodnotil svévolně pouze důkazy svědčící v neprospěch žalobce. Výpis ze systému eTesty je součástí správního spisu a dle žalovaného svědčil pouze o výsledku testu, nikoli o jeho průběhu.
51. Dle soudu nebylo nutné, aby správní orgán prokazoval, že žalobce rady zkušebního komisaře vyslyšel. Soud připomíná, že služební komisař stál u žalobce více než 2 minuty a naprosto zjevně kontroloval odpovědi žalobce. Již jen toto odůvodňuje obnovení řízení, jelikož § 100 odst. 1 správního řádu stanoví jako podmínku pouze pravděpodobnost, že na základě nově zjištěných skutečností bude otázka vyřešena jinak (*pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky*). Soud nicméně ani nevěří této skutkové verzi žalobce, že zkušební komisař pouze předčasně vyhodnocoval test žalobce. Takové tvrzení je zcela absurdní za situace, kdy žalobce na pokyn zkušebního komisaře otevřel nový test, k čemuž by při vyhodnocování testu nebyl žádný důvod, a zároveň, když tímto způsobem komisaři nepostupovali u všech dalších zkoušejících.
52. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl dokazování v zákonem požadovaném rozsahu.
53. **Ad 6)** Žalobce poukazoval na to, že záznam o zkouškách z odborné způsobilosti je osvědčením, pročť se na něj hledí jako na správný, dokud není zákonem předepsaným způsobem zrušen orgánem, který jej vydal.
54. Podle § 123d odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, je podmínkou vrácení řidičského oprávnění prokázání, že se žadatel úspěšně podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu a dále prokázání zdravotní a psychické způsobilosti. Pro vrácení řidičského oprávnění platí přiměřeně § 101.
55. Podle § 101 odst. 1 zákona o silničním provozu pokud zcela nebo zčásti pominuly důvody pro odnětí řidičského oprávnění pro ztrátu odborné způsobilosti podle § 94 odst. 1 písm. b), rozhodne příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě žádosti o vrácení řidičského oprávnění.
56. Záznam o zkouškách z odborné způsobilosti je dle § 123d odst. 3 zákona o silničním provozu podkladem pro rozhodnutí o vrácení řidičského oprávnění dle § 101 odst. 1 zákona o silničním provozu. Záznam, na rozdíl od řidičského průkazu, neosvědčuje získání řidičského oprávnění, ale pouze dokládá splnění podmínek odborné způsobilosti k získání řidičského oprávnění. Záznam není osvědčením odborné způsobilosti, protože není takto označen zákonem o silničním provozu; nepředpokládá se jeho správnost, a nevztahuje se na něj formální postup dle § 156 správního řádu, tj. nezákonný záznam není rušen usnesením zkušebního komisaře. Žalovaný může zpochybnit věrohodnost záznamu, aniž by musel vyčkávat na jeho zrušení. V takovém případě záznam neprokazuje nabytí odborné způsobilosti žadatele k řízení motorového vozidla na pozemních komunikacích.
57. Ani tato žalobní námitka tak není důvodná.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

58. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

59. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29.08.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu